

A Bartók Béla Vegyeskar Dalmáciában járt

2017. szeptember 8-14.

Éjszakai utazás után 9-én reggel 9-kor érkezünk a **Krka Nemzeti park**ba, Skradintól hajóztunk a Nagy vízeséshez, a Skradinski bukhoz, mely a vízesésrendszer legszebb 100 méteres szakasza. (A teljes hossz 800 méter) Fahidakon járhattuk körbe, csodáltuk meg a 17 vízesést, a végén a bátrabbak még meg is fürdtek benne.

Odaútban a hajón a Marijanát énekeltük a kapitánynak

Omis felé tovább utazva a buszból láthattuk Klissza várát is, ahová IV. Béla királyunk családjával a tatárok elől menekült. Itt született lánya, Árpád-házi Szent Margit, akit a király Istennek felajánlott hálából a tatároktól való megszabadulásért. A Nyulak-szigetén apácaként élő királynéről kapta később a nevét a mai Margit-sziget.

10-e, vasárnap omisi városnézéssel kezdődött, ezután a Cetinán csónakázva gyönyörködhattunk a folyó kanyonjában, majd megérkeztünk a „Radman malmai” turistaparadicsomba. Itt megtekintettük a XV.sz.-i malomkerekeket, a molnár házát, a Cetina folyó utolsó vad zubogóit. Megkóstoltuk az igazi dalmát sonkát házi sütésű kenyérrrel, dalokkal köszöntük meg a vendéglátást.

11-én, hétfőn a kedvezőtlenebb időjárás sem szegte kedvünket. A Szent Mihály-székesegyházban énekeltünk, majd az előtte levő téren.

Ismerkedtünk az ódon hangulatú belvárossal. Volt aki kalózok fellegrárába, a Starigradba is felmászott.

Mások megelégedtek a Mirabellával. Innen is gyönyörű volt a kilátás a városra, a Cetina torkolatára.

12-én, kedden városnézésre indultunk, útközben a Sv Juri, azaz Szent György kápolnánál álltunk meg, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a Cetinára, Omisra, a tengerre, mögötte Brac szigetre.

Szpliben a Diokletianus palota előtti makett térképtől indult a városnéző séta.

A Peristiliumban a délben színészi ceremóniát láthattuk, maga a „cézár” üdvözölte az őt köszöntő tömeget díszes katonai pompa kíséretében.

A nyolcszög formájú Szt.Dujmo-székesegyház eredetileg a keresztényüldöző Diokletianus császár mauzóleumának épült, ma katolikus főtemplom. A bejárati kapuja fölötti timpanonban alig észrevehető dísztelen koporsóban nyugszik IV. Béla és Laszkarisz Mária két lánya, akik Klissza várában pestis járványban hunytak el. Mögötte Dalmácia egyik legszebb harangtornya áll. Az előtérben pedig a gitáros, akinek segítettünk énekelni a Halleluját, a Besame muchot...

Az Aranykapun kívül, mely a palota főbejárata volt, a 7 méter magas Mestrovic szoborhoz értünk, Gergely, nini püspök lába ujját mi is megsimogattuk, hogy szerencsét hozzon.

Délután **Trogir** következett, óvárosa a világörökség része, mely egy szigetre épült, minden háza, utcája történelem, magyar emlékek sora fűződik hozzá. 1108-ban Könyves Kálmántól kapott szabad királyi város rangot, IV. Béla itt várta ki az őt idáig üldöző tatárok elvonulását.

Énekelünk a Szt.Lőrinc-székesegyházban, és annak Szt.János keresztelő kápolnájában is.

A Čipiko-palota előtt:

Velünk tapsoltak és énekeltek a japán turisták is:

A városháza udvarán, és előtte a II. János Pál téren

13-án, szerdán kalózhajóval a Brač-szigetre indultunk. Postira halászvároskában olivasajtoló-üzembe látogattunk, majd Pučišćaban is kikötöttünk, ahol alkalom volt a kristálytisza tengerben fürödni. A hajón finom rostonsült halat ebédeltünk káposztasalátával, étellel itallal bőven elláttak bennünket, hozzá a jókedvünk sem hiányzott.

A tengerben fürdésre minden nap megtaláltuk az alkalmat, nemcsak itt.

A búcsúest is eljött:

Maradt még a hazaútra is élmény, a gyönyörű Neretva völgye önmagában is az, de Mostar is feledhetetlen, ahol 2 óra pihenőre megálltunk.

Végül a Kovačević étteremben finom báránysültet ettünk:

Képek: Szák Kocsis Péter, Knyihárné Varga Tünde

Szöveg: Dr. Jároli Józsefné